

ממצאים פורנזיים

במשפט ראוי אסור שיתקיים - "מחלץ אלמוני".

"מחלץ אלמוני" - הוא מצב שלא יכול להיות.

ואני אסביר:

כשמתגלה בזירת עבירה ממצא פורנזי מסוים, השוטרים החוקרים לא יודעים של מי הממצא. ישנם ממצאים שהם בהסתברות גבוהה של מבצע העבירה, כמו: תאי זרע בנרתיק נאנסת, טביעות אצבע בדם וכדומה.

ישנם ממצאים שיתכן וגלשו לזירה או שהם ממצאים של מבצע העבירה (או אחד ממבצעי העבירה). הנחת העבודה של חוקר סביר היא ל- 50% לכל אפשרות. יתכן שחוקר רציני יעניק לממצא פורנזי הסתברות גבוהה יותר מאותם 50% לכך שזה ממצא השייך למבצע העבירה.

דבר ראשון יבדוק החוקר הסביר, גלישת אותו ממצא פורנזי לזירת העבירה, לכן תיבדק התאמת הממצא ל: שוטרים, פרמדיקים, מחלצים או כל מי שהיה בזירה וידוע ומוכר לחוקרים. כשלא תימצא התאמה בין אותו ממצא לאותם אנשים תגדל ההסתברות לכך שאותו ממצא שייך למבצע העבירה (או אחד ממבצעי העבירה). שימו לב, תגדל(!) ההסתברות שאותו ממצא פורנזי שייך למבצע העבירה.

כאשר מוצאים החוקרים חשוד ונבדקת התאמתו לאותו ממצא פורנזי הנחשד בהסתברות גבוהה כממצא ששייך למבצע העבירה ולא מתגלית התאמה, אזי, המסקנה היא שאו שיש לחוקרים טעות לגבי אותו הנאשם או שיש מספר שותפים לביצוע אותה העבירה. אבל, חזרה אחורה לתיאוריית הגלישה – היא חזרה לחוקר גרוע שאומר לעצמו – בוא נעשה חיים קלים ומה שלא מתאים לחקירה נגיד שזה גלש לזירה. לא נמשיך לחקור, עד שנמצא למי שייך אותו ממצא פורנזי. נזרוק את הממצא הפורנזי הזה כשייך לממצאים שגלשו לזירה.

נבחן עניין זה מזווית נוספת – **זווית המזהמים הפוטנציאליים**. את זירת עבירה עלולים לזהם בממצאים פורנזיים בעיקר שוטרים. בנוסף, יכולים לזהם אותם גם אנשי בריאות ואולי אזרחים טובים ששותפים לאותה פעילות. כאשר ישנו ממצא פורנזי בזירת עבירה שאינו מזוהה – האם הוא יכול להיות שייך ל"שוטר אלמוני"? או ל"פרמדיק אלמוני"? – לא, הוא לא יכול להשתייך לקבוצה זו, שכן, ברור לכולנו שאותם אנשים ידועים הם. ידוע בדיוק אילו שוטרים היו בזירה וידוע בדיוק אילו אנשי רפואה היו בזירה.

האם יכול להיות "מחלץ אלמוני"? לא ולא. כל המחלצים ידועים המה. הם לא פועלים בחלל ריק ונעלמים, היעלמות בת שנים – מבלי להשאיר עקבות שאף אחד לא מכיר אותם ולא יודע מיהם. גם אם בזירה היו נוכחים עשרות אנשים – המחלצים, שהם אנשים טובים שבאו לעזור, לא נעלמים. אלו אנשים מתוך הקהילה וטענה על מישהו מהם שנעלם – היא בלתי אפשרית.

"מחלץ אלמוני" = "שוטר אלמוני" = "פרמדיק אלמוני" - בלתי אפשרי וחסר כל הגיון.

נבחן את העניין מזווית נוספת – **זווית הנחת המבוקש**. שופט המבקש להרשיע נאשם, ימצא שממצאים פורנזיים בלתי מזוהים ("אלמוניים"), שייכים למישהו אלמוני וגלשו לזירה. שופט שיבקש לזכות נאשם ימצא שממצאים פורנזיים בלתי מזוהים ("אלמוניים") שייכים למבצע העבירה האחר שאינו הנאשם. המטרה, שיפוט אובייקטיבי ולא שיפוט הנוהה אחר גחמה שיפוטית כזו או אחרת. לפיכך, הכלל המחייב הוא שממצאים פורנזיים לא מזוהים בזירת העבירה תמיד ישרתו את הגנת הנאשם ולעולם לא יוגדרו כממצא פורנזי שגלש לזירה.

נבחן את העניין מזווית נוספת – **זווית חובת הראייה**. חובת הראייה מונחת לפתחה של המשטרה והפרקליטות. עליהן למצוא למי שייך אותו ממצא פורנזי לא מזוהה. עליהם לבדוק חזר ונדון, למי שייך אותו ממצא פורנזי. אם המשטרה והפרקליטות לא מצאו התאמה לאותו ממצא פורנזי – הרי שהם נכשלו. במערכות אכיפת החוק בעולם, כישלון חקירתי של רשויות החקירה משמש תמיד את ההגנה. כישלון חקירתי הוא תמיד לטובת הנאשם – שהרי המשטרה והפרקליטות צריכות לעשות את עבודתן כשורה. רק בישראל, כישלון חקירתי משמש את התביעה. זה ממש לא ייאמן! המשטרה והפרקליטות נכשלו במציאת התאמה לממצא פורנזי בזירת עבירה והן צודקות בזה. בבית המשפט הישראלי הגרוע ניתן להרשיע נאשם על סמך ממצא פורנזי אלמוני השייך למחלץ אלמוני. כאשר לבית המשפט אין שום ידיעה שכך הוא העניין. בית המשפט חייב להגיד לתביעה ולמשטרה, תראו לנו למי שייך הממצא הפורנזי הזה. גם אם זה סביר או גם אם זה בהסתברות גבוהה – עדיין זה ממצא אלמוני ועל המשטרה והתביעה למצוא התאמה אליו. אסור לתביעה ולמשטרה לשייך ממצא פורנזי ל"גלישה" לזירה ללא שום ראייה. אסור לבית המשפט לאפשר מצב כזה. הפעילות המשפטית הגרועה הזאת – מביאה למשטרה ופרקליטות שמחפפות במציאת התאמה לממצא פורנזי בזירת העבירה. הרבה יותר קל להגדיר ממצא שנוגד את ההיפותזה המשטרית והתביעתית כממצא אלמוני. בתי משפט שמאפשרים חפיפות שכזו הם בתי משפט גרועים. וכמובן, מערכות אכיפת החוק

בישראל לא ידביקו ממצא אחד לאלמוני כזה או אחר הם ידביקו אלפי ממצאים כאלה. התוצאה, מערכת אכיפת חוק גרועה שאינה עומדת באף סטנדרט בינלאומי.

נבחן את העניין מזווית נוספת – **זווית העלמת המידע**. בפוסט אחר שכתבתי הראיתי שבכל המקרים של הרשעות שווא בישראל התבצעה העלמת מידע שיש בה כדי לסייע להגנה ולנאשם. אם נאפשר הגדרת ממצא פורנזי למישהו אלמוני – אנחנו נותנים בידי המשטרה והפרקליטות דרך נוספת להעלמת מידע. אנחנו לא כופים עליהם זיהוי מפורש ומלא של ממצאים פורנזיים בזירה, מה שיאפשר למשטרה ולפרקליטות להסתיר ממצאים פורנזיים מזהים המנוגדים להיפותזה שלהם.

לכן, ממצאים פורנזיים של אחרים בזירת עבירה משמשים להגנת נאשם.